

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

29 януари 2009 година *

По дело C-19/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 68, параграф 1 ЕО и член 234 ЕО от Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Швеция) с акт от 17 януари 2008 г., постъпил в Съда на 21 януари 2008 г., в рамките на производство по дело

Migrationsverket

срещу

Edgar Petrosian,

Nelli Petrosian,

Svetlana Petrosian,

* Език на производството: шведски.

David Petrosian,

Maxime Petrosian,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta,
г-н E. Juhász, г-н G. Arestis и г-н J. Malenovský (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за чешкото правителство, от г-н M. Smolek, в качеството на представител,

- за гръцкото правителство, от г-жа М. Michelogiannaki, в качеството на представител,

- за унгарското правителство, от г-жа R. Somssich, г-жа J. Fazekas и г-жа K. Borvölgyi, в качеството на представители,

- за нидерландското правителство, от г-жа С. Wissels, в качеството на представител,

- за австрийското правителство, от г-н E. Riedl, в качеството на представител,

- за полското правителство, от г-н М. Dowgielewicz, в качеството на представител,

- за финландското правителство, от г-жа А. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представител,

- за норвежкото правителство, от г-н М. Emberland и г-жа S. Gudbrandsen, в качеството на представители,

- за Комисията на Европейските общности, от г-жа М. Condou-Durande и г-н J. Enegren, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н и г-жа Petrosian, както и техните три деца (наричани по-нататък общо „членовете на семейство Petrosian“), които са арменски граждани (с изключение на г-жа Nelli Petrosian, която притежава украинско гражданство), и Migrationsverket (Национална служба за имиграция), отговаряща по въпросите на имиграцията, на която е възложено да разглежда молбите за убежище на заинтересованите лица, относно решението на този орган, с което се разпорежда прехвърлянето им в друга държава членка, където тяхната първоначална молба за убежище е била отхвърлена.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Съображение 4 от Регламент № 343/2003 гласи:

„Един подобен метод трябва да се основава на обективни, честни критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за определяне статута на бежанец, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за убежище.“

4 Съображение 15 от този регламент е формулирано, както следва:

„Настоящият регламент зачита основните права и принципи, които са признати по-специално в Хартата за основните права на Европейския съюз [прогласена в Ница на 7 декември 2000 г. (ОВ С 364, стр. 1)]. По-конкретно, той се стреми да гарантира пълното зачитане на правото на убежище, което е гарантирано в член 18.“

5 Член 1 от Регламент 343/2003 гласи:

„Настоящият регламент установява критериите и механизмите за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна.“

6 Член 3, параграф 1 от този регламент предвижда:

„Държавите членки разглеждат молбите на всеки гражданин на трета държава, който подава молба за убежище до която и да било от тях на границата или на тяхна територия. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, изложени в глава III, сочат, че е компетентна за това.“

7 Член 4 от посочения регламент гласи:

„1. Процедурата за определяне на държавата членка, която е компетентна по смисъла на настоящия регламент, започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за убежище пред държава членка.

[...]

5. Търсещият убежище, който се намира в друга държава членка и подава там молба за убежище, след като оттегли молбата си по време на процедура за определяне на компетентната държава членка, се връща обратно, при условията, изложени в член 20, от държавата членка, пред която е била подадена молба за убежище, с цел за приключи процедурата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждане на молбите за убежище.

[...]“.

- 8 В рамките на глава V от Регламент № 343/2003, която е посветена на поемането на отговорност и на обратното приемане на търсещия убежище, член 16 от този регламент е формулиран, както следва:

„1. Държавата членка, компетентна за разглеждането на молбите за убежище по смисъла на настоящия регламент, е длъжна:

[...]

- а) да приеме обратно, при условията, предвидени в член 20, гражданин на трета страна, чиято молба е отхвърлена от нея и който се намира на територията на друга държава членка без разрешение.

[...]“.

- 9 Член 20 от Регламент № 343/2003 предвижда:

„1. Обратното приемане на търсещо убежище лице в съответствие с член 4, параграф 5 и член 16, параграф 1, букви в), г) и д) се осъществява по следния ред:

- а) искането за обратно приемане на търсещия убежище трябва да съдържа информация, позволяваща на замолената държава членка да провери, че тя е компетентна;

- б) поканената да приеме обратно търсещия убежище държава членка е длъжна да направи необходимите проверки и да отговори на отправеното ѝ искане възможно най-бързо и при всички обстоятелства не по-късно от един месец от сезирането ѝ. Когато искането се основава на данни, извлечени от системата Евродак, този срок се намалява на две седмици;
- в) ако замолената държава членка не съобщи решението си в рамките на едномесечния или двуседмичния срок по буква б), се счита, че тя е приела да поеме обратно отговорността за търсещия убежище;
- г) държава членка, която се съгласи да поеме обратно отговорността за търсещо убежище лице, се задължава да приеме обратно това лице на своя територия. Прехвърлянето се осъществява в съответствие с националното законодателство на молещата държава членка след съгласуване между заинтересуваните държави членки, веднага щом това бъде възможно в практически план и най-късно в шестмесечен срок от приемане на искането за обратно приемане от друга държава членка или от решението по жалба или преразглеждането, ако е налице суспензивен ефект;
- д) молещата държава членка информира търсещия убежище за решението за обратното му приемане от компетентната държава членка. В решението се посочват мотивите, на които то се основава. В него се указва срокът за осъществяване на прехвърлянето, като при нужда съдържа информация за мястото и датата, на която търсещият убежище трябва да се яви, ако пътува до компетентната държава членка със собствени средства. Това решение подлежи на обжалване или преразглеждане. Това обжалване или преразглеждане няма суспензивен ефект върху изпълнение на прехвърлянето, освен ако съдилищата или компетентните органи не вземат такова решение за всеки случай поотделно, в случай че националното законодателство позволява това.

Ако е необходимо, търсещият убежище се снабдява от молещата държава членка с временно удостоверение по образец, приет в съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2.

Компетентната държава членка информира молещата държава членка според конкретния случай за благополучното пристигане на търсещия убежище или за това, че той не се е явил в указания срок.

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентността се носи от държавата членка, в която е била подадена молбата за убежище. Този срок може да бъде удължен максимум до една година, ако прехвърлянето или разглеждането на молбата не е могло да бъде извършено поради това, че търсещият убежище се намира в затвор или до максимум осемнадесет месеца, ако търсещият убежище се укрие.

[...]“.

Национална правна уредба

¹⁰ В член 9 от глава 1 от Закона за чужденците 2005:716_(utlänningslagen (2005:716) се посочва, че предвидените в този закон разпоредби относно принудителното отвеждане на търсещите убежище се прилагат *mutatis mutandis* и към решенията за прехвърляне, приети по силата на Регламент № 343/2003.

- 11 Член 6 от глава 4, както и членове 4 и 7 от глава 8 от този закон предвиждат, че Migrationsverket приема решенията за признаване на качеството „политически бежанец“ и за принудителното отвеждане на търсещите убежище.
- 12 Съгласно член 3 от глава 14 от посочения закон решението на Migrationsverket подлежи на първоинстанционно обжалване пред Migrationsdomstol (областен административен съд по имиграционни дела) по-специално когато с него се предвижда принудителното отвеждане на търсещия убежище.
- 13 Член 9, параграфи 1 и 3 от глава 16 от този закон предвижда, че решенията на Migrationsdomstol подлежат на обжалване пред Migrationsöverdomstol (апелативен административен съд по имиграционни дела), чиито решения от своя страна не подлежат на обжалване.
- 14 Член 28 от Закон 1971:291 за административното производство (förvaltningsprocesslagen (1971:291) предвижда, че сезираната с жалба юрисдикция може, от една страна, ако обжалваното решение подлежи на незабавно изпълнение, да разпорежи последното да не се прилага до второ нареждане, а от друга страна, да вземе други привременни мерки във връзка с делото.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

- 15 На 22 март 2006 г. членовете на семейство Petrosian подават молби за убежище в Швеция, където се намират по това време.

- 16 При разглеждането на молбите е установено, че заинтересованите вече са подали други молби, а именно във Франция. Поради това въз основа на член 16, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 Migrationsverket иска от френските власти да приемат обратно членовете на семейство Petrosian.
- 17 Посочените власти не отговарят на Migrationsverket в срока, предвиден в член 20, параграф 1, буква б) от Регламент № 343/2003. При това положение Migrationsverket им обръща внимание на това, че в съответствие с член 20, параграф 1, буква в) от този регламент следва да се приеме че Френската република била съгласна да поеме обратно отговорността за членовете на семейство Petrosian.
- 18 Впоследствие френските власти потвърждават пред Migrationsverket, че са съгласни да поемат обратно отговорността за заинтересованите. При тези обстоятелства на 1 август 2006 г., на основание на член 20, параграф 1, букви г) и д) от Регламент № 343/2003 Migrationsverket решава да прехвърли членовете на семейство Petrosian във Франция.
- 19 Членовете на семейство Petrosian подават жалба до länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen (Областен административен съд по имиграционни дела Scanie) срещу решението от 1 август 2006 г. и искат техните молби за убежище да бъдат разгледани в Швеция.
- 20 На 23 август 2006 г. тази юрисдикция решава да спре прехвърлянето на членовете на семейство Petrosian във Франция до постановяването на окончателно решение по същество или до приемането на друго решение. На 8 май 2007 г. посочената юрисдикция постановява решение по същество, с което отхвърля жалбата на членовете на семейство Petrosian и поради това преустановява спирането на прехвърлянето им във Франция.

- 21 Членовете на семейство Petrosian подават апелативна жалба срещу решението на länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen до Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Апелативен административен съд по имиграционни дела Стокхолм) на основание процесуално нарушение и искат отмяна на решението за тяхното прехвърляне във Франция и при условията на евентуалност връщане на делото на länsrätten i Skåne län.
- 22 На 10 май 2007 г. Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen решава да спре прехвърлянето на членовете на семейство Petrosian във Франция до постановяване на окончателно решение по същество или до приемането на друго решение.
- 23 На 16 май 2007 г. тази юрисдикция постановява окончателно решение, с което отменя решението на länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen и му връща делото, като уважава повдигнато процесуално основание, изведено от нередовност на разглеждащия делото съдебен състав. Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen разпорежда също спиране на изпълнението на решението за прехвърляне на членовете на семейство Petrosian във Франция до постановяването на решение по същество или до приемането на друго решение от länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen.
- 24 Последната юрисдикция пререшава делото на 29 юни 2007 г. и отменя решението на Migrationsverket за прехвърляне на членовете на семейство Petrosian във Франция. Тя връща делото на Migrationsverket за ново разглеждане. В мотивите на своето решение länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen се позовава на основополагащото решение на Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen от 14 май 2007 г., в което последният приема, че член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, по силата на който прехвърлянето следва да бъде извършено най-късно в шестмесечен срок, считано от приемане на искането за поемане отново на отговорността от друга държава членка или от решението по жалбата или преразглеждането, ако е налице суспензивен ефект, трябва да се

тълкува в смисъл, че срокът за извършване на прехвърлянето трябва да тече считано от временното решение за спиране на изпълнението на прехвърлянето.

25 Тъй като länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen постановява спирането на 23 август 2006 г., според него срокът за извършване на прехвърлянето е изтекъл на 24 февруари 2007 г. — дата, от която, от една страна, компетентността за разглеждане на молбите за убежище на членовете на семейство Petrosian преминава към Кралство Швеция по силата на член 20, параграф 2 от Регламент № 343/2003, а от друга страна, заинтересованите не могат вече да бъдат прехвърлени във Франция.

26 На 9 юли 2007 г. Migrationsverket подава апелативна жалба срещу решението на länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen пред Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen. Пред тази юрисдикция той поддържа, че след приемането на решение за спиране срокът за извършване на прехвърлянето спира да тече, вследствие на което той тече в продължение на шест месеца считано от деня, в който спряното решение отново подлежи на изпълнение.

27 При тези обстоятелства Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент [...] № 343/2003 [...] да се тълкуват в смисъл, че компетентността за разглеждане на молба за убежище преминава обратно към държавата членка, в която молбата е била подадена, ако прехвърлянето не е било осъществено в шестмесечен срок, считано от датата на временното решение за спиране на прехвърлянето, и независимо от датата, на която е постановено окончателното решение по въпроса дали да се пристъпи към прехвърлянето?“

По преюдициалния въпрос

28 С въпроса си препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент № 343/2003 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато в рамките на процедура за прехвърляне на търсещ убежище законодателството на молещата държава членка предвижда суспензивен ефект на жалба, срокът за изпълнение на прехвърлянето тече, считано още от временното съдебно решение за спиране на изпълнението на процедурата за прехвърляне или считано едва от съдебното решение по основателността на процедурата, което вече не може да попречи на това прехвърляне.

Становища, представени на Съда

29 Осемте правителства, представили писмени становища по настоящото дело, както и Комисията на Европейските общности считат, че член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент № 343/2003 трябва да се тълкуват в смисъл, че ако жалбата има суспензивен ефект по отношение на решението за прехвърляне, срокът от шест месеца, в който трябва да бъде изпълнено това прехвърляне, започва да тече, считано едва от решението по съществото на жалбата, а не считано от решението за спиране на посоченото прехвърляне.

30 Според тези правителства и според Комисията от подготвителните работи по Регламент № 343/2003 следва, че общностният законодател възнамерява да установи режим, при който прехвърлянето не трябва да бъде изпълнявано преди произнасянето по съществото на жалбата. Обратното разрешение всъщност би означавало да се наложи максимален срок, в който юрисдикциите и другите компетентни органи да се произнасят по жалбите относно решенията за прехвърляне, което не следвало да се определя от общностния законодател, още повече че разглеждането на индивидуалните случаи, попадащи в обхвата на този регламент, налагало воденето на сложни разисквания, които трудно биха могли да бъдат завършени в срок от шест месеца.

- 31 Освен това някои от тези правителства изтъкват, че от практическа гледна точка евентуално задължение за националните юрисдикции да се произнасят в срок от шест месеца благоприятствало злоупотребата с подаването на жалби от страна на търсещите убежище, тъй като в държавите членки, в които тези юрисдикции били претоварени, този срок често бил просрочван, в резултат на което молещата държава членка редовно поемала отговорност за молбата за убежище.

Отговор на Съда

- 32 По силата на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 прехвърлянето на търсещо убежище лице в държава членка, която е длъжна да го приеме обратно, се извършва веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок, считано от приемане на искането за обратно приемане от друга държава членка или от решението по жалбата или преразглеждането, ако е налице суспензивен ефект. Съгласно параграф 2 от същия член, ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, отговорност носи държавата членка, в която е била подадена молбата за убежище.
- 33 Формулировката на тези разпоредби по принцип не позволява да се установи дали срокът за изпълнение на прехвърлянето тече, считано още от временното съдебно решение за спиране на процедурата за прехвърляне или считано едва от съдебното решение по основателността на посочената процедура.
- 34 Следва обаче да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба на общностното право трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. по-конкретно Решение от 18 май 2000 г. по дело KVS International, C-301/98, Recueil, стр. I-3583, точка 21 и Решение от 23 ноември 2006 г. по дело ZVK, C-300/05, Recueil, стр. I-11169, точка 15).

35 По силата на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 във връзка с параграф 1, буква в) от същия член в зависимост от обстоятелствата три събития могат да задействат срока от шест месеца, с който разполага молещата държава членка, за да извърши прехвърлянето на търсеция убежище. Първо, това може да бъде решението на замолената държава членка да се съгласи да поеме обратно отговорността за търсеция убежище, второ — изтичането без резултат на едномесечния срок, предоставен на замолената държава членка да се произнесе по молбата на молещата държава членка за поемане обратно на отговорността за търсеция убежище и трето — решението по жалбата или преразглеждането, ако е налице суспензивен ефект в молещата държава членка.

36 Тези три събития трябва да бъдат анализирани в зависимост от това дали законодателството на молещата държава членка предвижда жалба, която може да има суспензивен ефект, като се има предвид целта, поради която Регламент № 343/2003 предвижда срок за изпълнение на прехвърлянето.

37 В това отношение следва да се разграничат две хипотези.

38 Както следва от формулировката на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, в първата хипотеза, когато не е предвидена жалба, която може да има суспензивен ефект, срокът за изпълнение на прехвърлянето започва да тече, считано от изричното или предполагаемо решение, с което замолената държава членка се съгласява да поеме обратно отговорност за заинтересования, независимо от рисковете за по-нататъшното движение на жалбата, която търсецият убежище евентуално е предявил пред юрисдикциите на молещата държава членка срещу решението за прехвърлянето му.

39 В този случай остава единствено да се уредят подробностите по осъществяване на прехвърлянето, и по-специално да се определи датата на това прехвърляне.

- 40 Именно в този контекст с член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 на молещата държава членка се предоставя срок от шест месеца, за да извърши прехвърлянето. Така, с оглед на практическата сложност и организационните трудности, свързани с извършване на прехвърлянето, този срок има за цел да позволи на двете заинтересувани държави членки да съгласуват по между си осъществяването на прехвърлянето, и по-специално да позволи на молещата държава членка да уреди подробностите по осъществяването на прехвърлянето, което се извършва в съответствие с националното законодателство на тази държава.
- 41 Освен това от мотивите към Предложение на Съвета за регламент относно установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна, представено от Комисията на 26 юли 2001 г. (СОМ(2001) 447 окончателен, стр. 5, 19 и 20), следва, че именно с оглед на отчитането на практическите трудности, които държавите членки срещат при осъществяване на прехвърлянето, Комисията е предложила удължаване на срока за изпълнение на прехвърлянето. Този срок, който съгласно Конвенцията за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молбите за убежище в една от държавите — членки на Европейските общности, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г. (ОВ С 254, 1997 г., стр. 1), заменена с Регламент № 343/2003, е един месец, впоследствие, в съответствие с предложението за регламент е удължен на шест месеца в член 20, параграф 1, буква г) от същия регламент.
- 42 Във втората хипотеза, когато молещата държава членка предвижда жалба, която може да има суспензивен ефект, и юрисдикцията на тази държава членка придава такъв ефект на свое решение, член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 предвижда, че срокът за изпълнение на прехвърлянето започва да тече, считано от „решението по жалбата или преразглеждането“.
- 43 Макар в същата хипотеза началният момент на срока за изпълнение на прехвърлянето да е различен от определения в първата хипотеза, факт е, че всяка от двете заинтересовани държави членки се сблъсква с едни и същи трудности при организиране на прехвърлянето и следователно и двете би

трябвало да разполагат с един и същи срок за извършването му. Всъщност от формулировката на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003 изобщо не произтича, че общностният законодател възнамерявал да третира различно тези две хипотези.

44 От това следва, че с оглед на целта, която се преследва с определянето на срок за държавите членки, във втората хипотеза началният момент на същия трябва да се установи по такъв начин, че както в първата хипотеза, държавите членки да разполагат със срок от шест месеца, който да използват максимално, за да уредят техническите подробности по осъществяване на прехвърлянето.

45 Следователно срокът за извършване на прехвърлянето може да започне да тече едва когато бъдещото осъществяване на прехвърлянето по принцип е осигурено и остава да се уредят единствено подробностите. Това осъществяване обаче не може да се счита за осигурено, ако сезирана с жалба юрисдикция на молещата държава членка не е взела решение по същество, а се е произнесла само по искането за спиране на изпълнението на обжалваното решение.

46 От това следва, че при втората хипотеза, за да се запази полезното действие на разпоредбите на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, установяващи срока за извършване на прехвърлянето, този срок следва да започне да тече не считано още от временното съдебно решение за спиране на изпълнението на процедурата за прехвърляне, а едва от съдебното решение по основателността на процедурата, което вече не може да попречи на това прехвърляне.

- 47 Този извод се потвърждава от две други групи съображения, първата от които се основава на спазването на гарантираната от държава членка съдебна защита, а втората — на спазването на принципа на процесуална автономия на държавите членки.
- 48 На първо място, следва да се отбележи, че общностният законодател не е възнамерявал да жертва съдебната защита, гарантирана от държавите членки, чиито юрисдикции могат да спрат изпълнението на решение за прехвърляне, позволявайки по този начин на търсещия убежище да оспорва ефективно отнасящите се до него решения, в полза на изискването за бърза обработка на молбите за убежище.
- 49 Всъщност държавите членки, пожелали да установят способности за защита, които могат да доведат до решения със суспензивен ефект в рамките на процедурата за прехвърляне, не могат в името на спазване необходимостта от бързина да бъдат поставени в по-неблагоприятно положение от това на тези от държавите членки, които не са счели за необходимо да установят такива способности за защита.
- 50 Така държава членка, която в рамките на процедура за прехвърляне е решила да установи способности за защита, при необходимост със суспензивен ефект, и поради това срокът, с който тя разполага, за да пристъпи към принудително отвеждане на търсещия убежище, е намален с времето, необходимо на националните юрисдикции за произнасяне по съществото на спора, би била поставена в неизгодно положение, тъй като ако не успее да организира прехвърлянето на търсещия убежище в твърде краткия период между решението на съда по същество и изтичането на срока за извършване на прехвърлянето, тя би рискувала в съответствие в член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, по силата на който след като изтече срока за извършване на прехвърлянето, приемането на отговорност за търсещото убежище лице от замолената държава членка се погасява, да бъде окончателно определена за компетентна да разгледа молбата за убежище.

51 От това следва, че от тълкуването на разпоредбите на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, които определят началния момент на срока, предоставен на молещата държава членка, за да пристъпи към прехвърлянето на търсеция убежище, води до извода, че в името на спазване на общностното право молещата държава трябва да не зачете суспензивния ефект на временното съдебно решение, прието по жалба, която може да има такъв ефект, който тя самата е пожелала да установи във вътрешното си право.

52 На второ място, що се отнася до спазването на принципа на процесуална автономия на държавите членки, следва да се отбележи, че ако се приеме тълкуването на член 20, параграф 1, буква г) от Регламент № 343/2003, съгласно което срокът за изпълнение на прехвърлянето започва да тече още от временното решение, което има суспензивен ефект, то националната юрисдикция, която иска да съгласува спазването на този срок със срока на временно решение, което има суспензивен ефект, би била принудена преди изтичането на споменатия срок да се произнесе по основателността на процедурата за прехвърляне с решение, в което поради недостатъчното време, с което разполага съдът, не е отчетен в достатъчна степен сложният характер на спора. Както правилно подчертават някои правителства и Комисията в становищата си пред Съда, такова тълкуване би било в противоречие с посочения принцип, така както е установен в общностната съдебна практика (вж. в този смисъл Решение от 11 септември 2003 г. по дело *Safalero*, C-13/01, *Recueil*, стр. I-8679, точка 49 и Решение от 13 март 2007 г. по дело *Unibet*, C-432/05, *Recueil*, стр. I-2271, точка 39).

53 С оглед на всички изложени съображения на преюдициалния въпрос следва да се отговори, че член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент № 343/2003 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато законодателството на молещата държава членка предвижда суспензивен ефект на жалбата, срокът за извършване на прехвърлянето започва да тече не считано още от временното съдебно решение за спиране на процедурата за прехвърляне, а едва от съдебното решение по основателността на процедурата, което вече не може да попречи на прехвърлянето.

По съдебните разноски

54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 20, параграф 1, буква г) и член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато законодателството на молещата държава членка предвижда суспензивен ефект на жалба, срокът за изпълнение на прехвърлянето започва да тече не считано още от временното съдебно решение за спиране на процедурата за прехвърляне, а едва от съдебното решение по основателността на процедурата, което вече не може да попречи на прехвърлянето.

Подписи